

Styria arhitektura

Arhitekturni atelje je zavezan naprednem oblikovanju in kakovosti zgradb. Vedno znova ponudi čuten odgovor na izziv gradnje in si podaja roko z njenimi specifičnimi vsebinami. Raziskuje vsebino in stanje, v katerem se lahko nekaj dogaja. Pri oblikovanju se Styria ne drži določenega arhitekturnega sloga, ampak upošteva dosleden način oblikovanja, pri katerem določena načela narekuje projekt. Način snovanja sloni na principu, da je treba obliko ves čas prilagajati s kritičnim razmišljanjem in v sodelovanju z naročnikom. Dobro pretehtano oblikovanje različnih elementov gradnje se v povezavi z njegovimi bistvenimi strukturnimi, tehničnimi, trajnostnimi in estetskimi lastnostmi izraža v projektu. Posebno pozornost arhitekti namenjajo izmenjavi mnenj in pogovoru z vsemi sodelujočimi partnerji v gradnji – to so stranka, upravna enota, svetovalci, pogodbeniki – kar ustvarja pozitivno sinergijo in pripomore k ustvarjanju gradbenega projekta z jasno dodano vrednostjo. V sodelovanju s specializiranimi svetovalci negujemo in spodbujamo dinamično znanje in spoznavanje razvoja oblike, kar ima za posledico optimizirano zgradbo.

HRAM KULTURE ARNOLDA TOVORNIKA

Avtor projekta: David Mišič, mag. inž. arh., Ljubo Mišič, u. d. i. a.

Lokacija: Mariborska cesta 26, 2352 Selnica od Dravi

Leto izvedbe: 2015

Površina: 2286 m²

Fotograf: Miran Kambič, u. d. i. a.

Ob pristopu k zgradbi dobimo vtis sodobnega, monumentalnega objekta, ki je razdeljen na dva odprta, kompaktna dela. Desna enota ima dve dvorani, veliko gledališče v pritličju in manjše nad njim, ki je v uporabi za vaje. Vzhodni lamelirani del je dvignjen na stebrih, v njem je krajevna knjižnica z vsemi dodatnimi programi v zgornjem nadstropju, streha pa je uporabljena kot velika, tlakovana terasa. Zastekljeno pritličje z vmesnim prostorom sredi avle oblikujejo udobno vhodno preddverje, ki se lepo navezuje na objekt v zgornjem nadstropju. Prav tako so v tem delu garderoba, jedilnica in turistično informacijski urad. Enkratno oblikovana struktura je deljena na dva ločena dela, s streho iz prosojnega stekla, ki pomaga pri ustvarjanju pretoka med notranjim in zunanjim ambientom. Zahodni del je dvignjen nad klet in povezuje javni prostor z notranjostjo. Avla in njene galerije postanejo podaljšek javnega prostora in protisloven prostor med zunanostjo in notranjostjo. Kljub nekaterim nespretnostim uporabnika in pomislekom o umestitvi zgradbe v pokrajino je zgradba več kot ustrezen objekt kulture. Poleg tega, da omogoča osnovne načrtovalne dejavnosti, postaja prostor druženja za namen družbenih dejavnosti, mestni prebivalci pa se tu dnevno srečujejo, kar je nesporno velika javna pridobitev.

POSLOVILNI OBJEKT AJDOVŠČINA

Avtor projekta: David Mišič, mag. inž. arh., Ljubo Mišič, u. d. i. a.

Lokacija: Ajdovščina

Leto izvedbe: 2010

Površina: 1600 m²

Fotografije: Miran Kambič, u. d. i. a.

Pokopališka zgradba in mrliške vežice so umeščene med že obstoječi in novi del pokopališča. Stari del na jugu je zelo bogat z vegetacijo, severni del je za obstoječe in nove grobove na novo urejen. Prostor delita dve dostopni poti, ki podpirata dostop z juga in vzhoda. Pot prvotne osne promenade seka obstoječo kapelo. Drugo promenado je zasnoval arhitekt Anton Bitenc in je bila ustvarjena za vojaško pokopališče konec sedemdesetih let. Ker je bilo treba pokopališče povečati, se je mestna občina Ajdovščina odločila za gradnjo nove zgradbe pokopališča in mrliških vežic na vzhodnem delu pokopališča. Nova zgradba je zasnovana kot struktura v obliki črke L, ki podpira zgodovinsko južno os poti in omogoča dostop z vzhodne strani. Arhitekturna zasnova upravlja z notranjimi in zunanji prostori glede na podnebje in funkcionalne pogoje. Velik vhodni del z ozkimi strešnimi odprtini riše premikanje sonca na površinah zidu. Za preobrazbo vzduš-

ja sta uporabljena svetloba in sence. Tako lahko obiskovalec sledi položaju sonca in ga zaznava. Minljivost človeškega življenja se lahko razume z nenehno spreminjajočo osvetlitvijo notranjega prostora. Struktura iz vidnih plošč je narejena iz litega belega betona. Fasada je izvedena s sestavljanjem vnaprej izdelanih teraco plošč in stekla z U-profilu. Vhodni in notranji elementi so izvedeni iz masivnega hrastovega lesa. Odprtine z U-profilu in peskano steklo v notranjosti svetlobo popolnoma razpršijo in rezultat je difuzna razpršenost brez jasnih obrisov. Zamisel posredne naravne svetlobe, spuščene stropa in mehkih materialov daje prostoru enoten značaj bazilike. Arhitektura zgradbe ustreza tako krajevnim podnebnim in vremenskim pogojem, kakor tudi tradiciji gradnje, za katero so značilni bel apnenec, hrastov les in istrski peščenjak. Nasprotje zunanjega in notranjega prostora ni abstraktna zamisel, ampak sredstvo, ki deluje v različnih pogojih.

FERI – FAKULTETA ZA ELEKTROTEHNIKO, RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKO UNIVERZE V MARIBORU

Avtor projekta: David Mišič, mag. inž. arh., Ljubo Mišič, u. d. i. a.

Lokacija: Maribor

Leto izvedbe: 2005

Površina: 9800 m²

Fotograf: Miran Kambič, u. d. i. a.

Mariborska univerza je pričela z gradnjo fakultete na Koroški ulici v sedemdesetih letih. Takrat je bila zaradi popravila vojnih poškodb in zaradi izpolnjevanja zahtev po osebju nujna vključitev strokovnjakov. V zadnjem času so potrebe hitro rastočega področja informatike in elektronike odvisne od diplomiranih strokovnjakov. Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru (FERI) je v zadnjih letih narasla na 266 zaposlenih in 3000 študentov, ki so bili zaradi pomanjkanja prostora razdeljeni tudi na štiri različne lokacije. Gradnja nove zgradbe je pomenila, da se fakulteta lahko združi na enem mestu. Nova zgradba je zaprla enega zadnjih prostorov na zemljišču univerze. Umeščena je na vogal Prežihove ulice in Koroške ceste in je sestavljena iz treh delov, ki določajo pokrit atrij v sredini. Prvi del vsebuje štiri velike avditorije in

oblikuje hrbtenico zgradbe. Drugi, krožno oblikovan del poteka vzporedno s Prežihovo ulico, v njem so laboratoriji in učilnice. Fasada s cestne strani je – skladno z obliko vseh delov – oblečena z vodoravnimi cementno kompozitnimi ploščami. Neenakomerno nameščene reže, opremljene s trajnimi, a premečnimi lamelami, delujejo kot odprtine. Ko so lamele zaprte, je fasada gladka in enakomerno siva; ko so odprte, se ne spremeni samo struktura površine, ampak tudi barvni učinek, saj je spodnji del lamel v nasprotju s sivo barvo cementnega kompozita. Tretji del je zgrajen neposredno na obstoječi zgradbi na Koroški cesti in skupaj tvorita veliko dvorišče. Tudi tu je značilna fasada iz srebrno sivih cementno kompozitnih plošč z vodoravnimi odprtini; vendar so režasta okna v neprekinjenem nizu zasnovana kot premečna mreža za zaščito pred soncem. ■

